

29 ΜΑΪΟΥ 2022

† ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ».

Θεοδοσίας παρθενομάρτυρος. Ἀλεξάνδρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας (†328). [Ἐπέτειος τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων γενομένης ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1453)].

Ἦχος πλ. α΄. Ἐωθινὸν η΄.

Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§29-31.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἦχος πᾶ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων ^{υ ε} θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α ας και
τοι οισ ε εν τοις μνη μα σι ^ζ ζω ην χα ρι σα α με
νος ^ε ἐκ γ.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα...

Ἦχος πᾶ Κε ς

Η ^{Κε} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ι ι ι ι ου ^{υ ε}

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ^{Κε} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ^{υ̇}ευ
λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ι ι ου ^{υ̇}

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

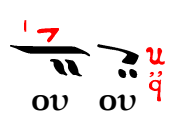
Τ^{Κε} ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι ^{υ̇}τον
εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων
α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ^{υ̇}ο τι
ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
να τον υ πο μει ναι ^{υ̇} και ε γει ραι τους τεθ νε
ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του ^{υ̇}

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χ^{Κε} αι ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευ
τος ^{υ̇}χαι ρε τει χος και σκε ε πη των προσ τρε χον των εις
Σε ^{υ̇}χαι ρε α χει μα στε λι μην και α πει ρο γα με ^{υ̇}
η τε κου σα εν σαρ κι τον ποι η την σου και θε

 ον ^{u q} πρε σβευ ου σα μη ελ λει πης υ περ των α νυ

 μνου ουν των ^{u q} και προ σκυ νουν των τον το κον σου ου ου

 ου ου ^{u q}

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

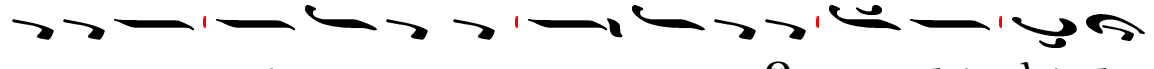
Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

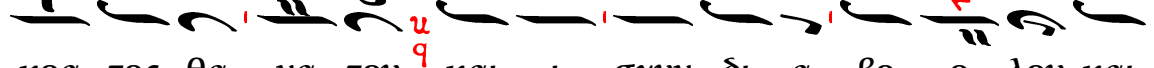
Ἦχος ^{λ q} — Κε ρ

T^{Κε} ον Σταυ ρον του Κυ ρι ου ε γκω μι α σωμεν ^{u q} την

 τα φηνη την α γι αν υ υ μνοις τι μη σωμεν ^{u q} και την

 α να στα σιν αυ του υ περ δο ξα σωμεν ^{u q} ο τι συ νη

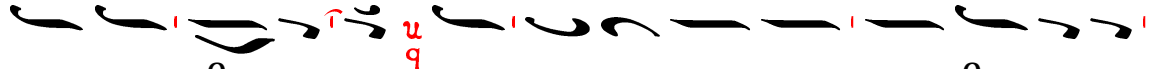
 γει ρε νε κρους εκ των μνη μα των ως Θε ος σκυ λευ σας

 κρα τος θα να του ^{u q} και ι σχυν δι α βο ο λου και

 τοις εν Α δηφως α νε τει ει λε ^{u q}

Δόξα.

K^{Κε} υ ρι ε νε κρος προ ση γο ρευ θης ο νε κρω ω

 σας τον θα να τον ^{u q} εν μνη μα τι ε τε θης ο κε

 νω ω σας τα μνη μα τα ^{u q} α νω στρα τι ω ται τον τα

φον ε φυ λατ τον κα τωτους απ αι ω νος νε
κρου ου ους ε ξα νε στη σας παν το δυ να με
και α κα τα ληπτε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χ^{Κε} αι ρε α γι ον ο ρος και θε ο βα δι στον
χαι ρε εμ ψυ χε βα τε και α κα τα φλε κτε χαι
ρε η μο νη προς θε ον κο σμῶ γε φυ ρα η με τα
γου σα θνη τους προς την αι ω νι ον ζω ην χαι ρε α
κη ρα τε κο ο ρη η α πει ραν δρωσ τε κου ου
σα^Μ την σω τη ρι αν των ψυ χων η η μων

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Κ^{Κε} υ ρι ε με τα την τρι η με ρον σου α να στα
σιν και την των α πο στο ο λων προ σκυ νη σιν ο Πε
τρος ε βο α σοι γυ ναι κες α πε τολ μη σαν κα
γω ω ω ε δει λι α σα λη στης ε θε ο λο γη
σε κα γω ηρ νη σα μην σε α ρα κα λε σεις με

του λοι που μαθη την ²² η πα λιν δει ξεις με α λι
ε α βυ θου ⁹ αλ λα με τα νο ουν τα με δε ξαι ο Θε
ος και σω σο ον με ⁹
Δόξα.

Tο ξε νον σε σω τηρ με μυστη ρι ον τω κο σμω
σω τη ρι ι α γε γε νηται ⁹ α να στας γαρ εκ
τα φσωμα τι κως ²² τες φθα ρεντας συ νη η η γει
ρας ως Θε ος ⁹ η παν των ζω η Κυ ρι ε δο ξα α
σοι ⁹

Και νυν. Θεοτοχίον.

A^{Κε}πει ρο γα με νυμ φη θε ο γεν νη τρι α ⁹
η της Ευ ασ την λυ υ πην χα ρο ποι η σα σα ⁹
α νυ μνου μεν οι πι στοι και προσκυ νου μεν σε ⁹ ο τι α
νη γα γες η μας εκ της αρ χαι ας α ρας ⁹ και νυν δυ
σω πει α πα αυ στως πα νυ μνη τε πα να γι ι
α εις το σω θη ναι η μας ⁹

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{υ ρ}

Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα^{υ ρ} τθ θα να α
τθ δε Σω ω τε ρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα^{υ ρ} και εξ α δθ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα^{υ ρ}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{υ ρ}

Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρου σι^{υ ρ} ω μα θη
τρι αι κιο να τε^{υ ρ} ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις^{υ ρ} ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε^{υ ρ} ο Σω τη ρ γαρ ε
ξα νε ε στη τθ μνη μα α τος^{υ ρ}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Λ ι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γησαι ^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νθ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαιε τε ^{u q} την α να στασιν δε Α ποστο λους ει ει

πα α τε ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θη σαι προς το μνη μα σθ Σωτηρ ^{u q} εν η χθ ον

το Α γγε ε λθ προς αυ τα ασφθε γγο με ε νθ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζεσθε ^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τθ μνη η μα α τος ^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι ^{u q}

Π ρο σκυ νθ θ μεν Πα τε ε ρα και τον τθ θ τθ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευμα^{u q} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{u q} χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης^{v' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σς σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος^{u q}

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α^{v' 22} Α λλη λς
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος^{u q (δισ)}

Τὸ τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α^{v' 22} Α λλη
λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος^{u q}

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α'.

Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος πλ. α'.

Ἀντίφωνον Α'.

Ε ν τω θλι βε σθαι με δα βι τι κως α δω σοι Σω
τη ημου ρυ σαιμουτην ψυ χην εκ γλω σσης δο λι ι
ι ι ας

Τ οισ ε ρη μι κοισ ζω η μακα ρι α ε στι
θε ι κω ε ε ρω τι πτε ρου μενοις

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι πε ρι κρα τει ται παν τα
τα ο ρα τα τε ε συν τοις α ο ρα τοις αυ το κρα
τες γαρ ον της Τρι α αδος εν εστιν α ψε ε ε ε ευ

στως^{u q}

Ἀντίφωνον Β

Ε ις τα ορη ψυχη αρθω μεν δευρο ε

κει ει σε²² οθεν βοηηθει αηκει^{u q}

Δ εξι ασου χειρκα με Χριστε ιπτα με ενη

²²σκαι ωρι ασ πασηης περι φυλαξατω^{u q} χ

Δ οξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι^{u q} και νυν και αι και εις τους αιωνων^χ

αιωνων αμην^{u q}

Αγιω Πνευματι θεο λογοντες φωμεν^{u q} συ

ει θεος ζωη ερωσ φωνους συ χρηστο οτης συ βα

σι λευ εις τους αιωνωνωνων^{u q}

Ἀντίφωνον Γ

Επι τοις ειρηκοσι μοι εις τας αυλας προ

σβω μεν Κυριου^{u q} χαρας πολλης πλησθεισεν χασα

να πεεεεεμπω^{u q}

Επι οι κον Δα βιδ τα φο βε ρα τε λε σι
ουρ γειται ^u_q πυρ γαρ ε κει φλε ε γον α παντα αι σχρο ο
ο ο ον νουν ^u_q ^u_q χ

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^u_q Και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων
αι ω νων α μην ^u_q

Αγι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι κη α ξι ι
α ^{v'}₂₂ εξ ου πανζω ον εμ ψυ χου ται ^u_q ως εν Πα τρι
α μα τε και Δο ο ο ο ο γω ^u_q

Προκείμενον.

Ανα στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ^{v'}₂₂ ο τι
συ βα σι λευ εις εις τους αι ω νας ^u_q

Στίχ. α. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδία μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ανα στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ^{v'}₂₂ ο τι
συ βα σι λευ εις εις τους αι ω νας ^u_q

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τὸ Τρίτον.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ο τι
συ βα σι λευ εις εις τους αι ω να α α ας

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία: ὀρθοί: ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Η'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 11-18).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Μαρία εἰστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω. Ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἤραν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; Τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρὸς ἐστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἶπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν, καὶ γὰρ αὐτόν ἀρῶ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ· Ραββουνί, ὃ λέγεται, διδάσκαλε. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μὴ μου ἅπτου· οὐπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἶπέ αὐτοῖς· ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν. Ἐρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἑώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἤλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε
λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα
τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμών σου ἔξαιψον τὸ ἀνομήμα μου

Επιπλέον πλυνόν με ἀπο τῆς ἀνομίαι

ας μου **Δ** και ἀπο τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισον

με

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω **Δ** και

ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παν

τος **Δ**

Σοι μὲν ἠμαρτόν μου **Δ** και τὸ πονηρόν ἐ

νώπιόν σου ἐποίησα **Δ** ὅπως ἀδική

ωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου **Δ** και νικήσῃς ἐν τῷ κρινεσθαι

σε

Ιδὲ γὰρ ἐν ἀνομίαις σου γεννηθῆναι **Δ** και ἐν ἀ

μαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου **Δ**

Ιδοὺ γὰρ ἀληθεύει ἡ γὰρ ἀπὸ τῆς **Δ** τα ἀ

δηλα καὶ τὰ κρυφὰ τῆς σοφίας σου ἐδήλωσας

μοι **Δ**

Ι δα ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η
 θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
 και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
 φι ι ι α ας σ ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α
 α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
 μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
 συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με
 να

Α πο ςρε ψον το προ σω πον σα πο των α
 μαρ τι ων μη και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λει
 ψον

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκατοις

με

Μη αποριψης με απο τσ προσωπσσ και
το Πνευμα στo αγιον μη αντανελης απε

με

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σσ και πνευμα τιηγεμονικωστηριξον

με

Διδαξω ανους τας οδσσ και ασε
βεις επι σε επιστρεψσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριιασ με αγαλλιασεται η γλωσσα με την
δι και ο σνησ

Κυριε ταχειλη μου ανοιξεις και το
στομα με αναγγειλη την αινεσιν σ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σχητην Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρσ σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χης και ε λε η σον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων Α μην ^ζ Ταις της Θεο το ο κς πρε σβει αις ε λε
 η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα
 των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ ^Δ
A να στας ο Ι η σους α πο του τα φς κα
 θως προ ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον
 ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^Δ
 Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος ^Δ Δι-θ

^Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
 Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στο λων πρε ε
 σβει ει ει αις ^Δ ε ε ε ε λε ε η η η μον ^Δ ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη ^Δ των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των ^Δ

K αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς προ ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου
 ε ξα λειψον το α νο ο ο

μη μα α μ

A να στας ο Ι η σς α πο τς

τα α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει

ει ει πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι

ι ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε

ο ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων
(καταλιμπανομένου τοῦ κανόνος τοῦ Τυφλοῦ)

Κανὼν τοῦ Πάσχα.

Ῥδὴ α΄. Ὁ εἰρμός.

Ῥχος 4 Πα ρ

Α να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
 οι ^Δ Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα ^Δ εκ γαρ θα
 να του προς ζω ην ^Δ και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
 στο ος ο Θε ος ^π η μα ας δι ι ε βι βα σεν ^Δ ε
 πι νι κι ον α α δο ον τας ^π (δίζ)

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σεισου Κυ ρι ε ^Δ
Κ α θαρ θω μεν τας αι σθησεις και ο ψο με θα ^Δ
 τω α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως ^π
 Χρι στο ον ε ξα στρα πτον τα ^Δ και χαι ρε τε φα σκον
 τα ^Δ τρα νω ως ακου σο με θα ^Δ ε πι νι κι ον α α
 δο ον τες ^π

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σεισου Κυ ρι ε ^Δ
Ο υ ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευφραι νε σθω σαν ^Δ

γη η δε α γαλ λι α α σθω ε ορ τα ζε τω
 δε κο σμος ο ρα τος τε α πας και α ο
 ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γερται ευ φρο συ νη
 αι ω ω νι ι ος

Κανών τῆς Θεοτόκου, οὔ ἢ ἀκροστιχίς ἐν τοῖς πρώτοις
 Τροπαρίοις. Θεοφάνους.
 ᾠχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Θ α να τω σε ως τον ο ρον α νε μο χλευ σας
 αι ω νι αν ζω ην κυ ο φο ρη σα σα Χρι στον
 τον εκ τα φθ α να λα αμ ψαν τα ση μερον Παρ θε ε
 νε ε πα να μω με και τον κοσμον φω τι ι σα αν τα

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας τω ναι ω
 νων α μην

Α να στα ντα κα τι δε σα σον Υι ον και Θε ον
 χαι ροις συν Α πο στο ο λοις θε ο χα ρι τω τε
 α γνη και το χαι ρε πρω τω ρ γω σ ως πα αν των χα ρα ς

αι τι ι α α εισ δε δε ξαι Θε ο μη τορ πα να α
μω ω με

Ῥδὴ γ'.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ α φθαρ σι
ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν
ω στερε ου ου με ε θα

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε
N υν παν τα πε πλη ρω ται φω τος ου ρα νος τε και
γη η και τα κα τα χθο νι α ε ορ τα ζε τω
γουν πα σα κτι ι σις την ε γε ρ σιν Χρι στου εν η
ε στε ρε ε ω ω ται

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε
X θες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε συ νε γει ρο μαι
ση η με ρον α να σταν τι σοι συ νε σταυ ρου μην
σοι χθες αυ το ος με συν δο ξα σον Σω τηρ εν τη

βασιλειαι σου

Τῆς Θεοτόκου.

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Επι την ακηρατον ζωην επανερχο

μαιση ημερον αγαθοτητι του γεννηθεντος

εκ σου και πασιτοις περασιν Αγνητο φεγγος α

στρααψαντος

Και νυν και αι καιεις τας αιωναστωναιων

νων αμην

Θεονον εκυησαςσαρκικεκνεκρωνκαθως

ειειπενεξεγειρομενονθεασαμενη

Αγνηχορευεκαιτου τονως Θεοναχραντεμε

γααλυυνεεεε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Τυφλοῦ.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ ποιητής, παρερχόμενος εὗρεν ἐν τῇ ὁδῷ, Τυφλὸν καθεζόμενον, θρηναδοῦντα καὶ λέγοντα· Οὐ κατείδον ἐν βίῳ, τὸν ἥλιον λάμποντα, οὐδὲ τὴν σελήνην, τὸ

φέγγος αὐγάζουσαν· ὅθεν ἐκβοῶ σοι, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, φωτίσαι τὰ σύμπαντα, φώτισόν με ὡς εὐσπλαγχνος, ἵνα κράζω προσπίπτων σοι· Δέσποτα Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσίν μοι δώρησαι, διὰ πλήθος ἐλέους, μόνε φιλόανθρωπε.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAXARION

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τυφλοῦ.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπηρωμένος, σοὶ Χριστέ προσέρχομαι, ὡς ὁ Τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι· * Σὺ τῶν ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

Ὁ Οἶκος.

Ῥεῖθρόν μοι δώρησαι Χριστέ, σοφίας τῆς ἀρρήτου, καὶ γνώσεως τῆς ἄνω, τὸ φῶς τῶν ἐν τῷ σκότει, καὶ πλανωμένων ὁδηγέ· ἵνα διηγῆσωμαι, ἅπερ ἡ θεία βίβλος ἐδίδαξε τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, δηλονότι, τὴν τοῦ Τυφλοῦ θαυματοποιίαν· ὅτι ἐκ γενετῆς τυφλὸς ὑπάρχων, ὀφθαλμοὺς τοὺς αἰσθητοὺς ἀπολαμβάνει, καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς, ἐν πίστει ἀνακραυγάζων· * Σὺ τῶν ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Θεοδοσίας τῆς παρθένου. (†308)

Στίχ. Πνίγει θαλάσσης Θεοδοσίαν ὕδωρ,
Τρέφει δὲ Χριστὸς εἰς ἀναψυχῆς ὕδωρ.

Εἵκαδι Θεοδοσίην ἐνάτη πέφνε ρεῦμα θαλάσσης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας ὀσιομάρτυρος Θεοδοσίας τῆς Κωνσταντινουπολιτίσσης. (†730)

Στίχ. Κέρας κριοῦ κτεῖνάν σε Θεοδοσία,
᾿Ωφθη νέον σοι τῆς Ἀμαλθείας κέρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Καρέλλου τοῦ παιδός, Πριμόλου, Φινόδου, Βενούστου, Γισσίνου, Ἀλεξάνδρου, Τρεδεντίου καὶ Ἰοκούνδης, τῶν ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας. (~†253-259)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ὀλβιανοῦ, ἐπισκόπου πόλεως Ἀνέου. (†284-305)

Στίχ. Τὸν Ὀλβιανὸν μάλα ὄλβιον λέγω,
Ἵπερ Θεοῦ θανόντα τοῦ πανολβίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνὴρ καὶ ἡ τούτου σύζυγος, ξύλοις τὰ ὀστᾶ συντριβέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Τοῖς Ἄνδρὸς ὀστοῖς συγκατεκλάσθης, Γύναι,

Κάγω σὸν ὁστοῦν, πρὸς τὸν Ἄνδρα φαμένη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, συγκληθείσης ἐν Νικαία κατὰ τὸ ἔτος τκε΄ (325), καταδικασάσης τὸν Ἄρειον καὶ δογματισάσης τὸ ὁμοούσιον τοῦ Θεοῦ Λόγου.

Στίχ. Λόγον ὁμοούσιον Πατρὶ ἀνάρχω,
Ἐν Νικαία ἔφησαν θεῖοι Πατέρες.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας. (†326)

Στίχ. Σεπτὴν τελευτὴν τὴν Ἀλεξάνδρου σέβω,
Ὅν οἶδα σεπτὸν τῆς Ἀλεξάνδρου Πάπαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ἱερεμίου τοῦ ἀναχωρητοῦ, τοῦ ἐκ Δαμασκοῦ.

Στίχ. Ἐν τῇ ἐρήμῳ φεύγων Ἱερεμίας,
Ὡς ἐρημικὸς στρουθὸς Χριστοῦ ἐσκήνου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Ῥεστιτούτου, ἐπὶ τῆς Αὐρηλίας ὁδοῦ ἐν Ῥώμῃ ἀθλήσαντος. (†299)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἀγίου Μαξιμίνου, ἐπισκόπου Τρεβήρων (Trier) ἐν Γερμανία. (†352)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Σισινίου, Μαρτυρίου καὶ Ἀλεξάνδρου, τῶν ἐν Τριδέντῳ (Tridentum, Trento) ἐπὶ Ὀνωρίου ἀθλησάντων. (†397)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἀγίου Μαξίμου, ἐπισκόπου Βερόνης (Verona) ἐν Ἰταλία. (5' αἰ.)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ὀσίων Βότου (Votus), Φήλικος καὶ Ἰωάννου, ἐρημιτῶν ἐν τοῖς Πυρηναίοις ὄρεσι. (†750)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἀγίου βασιλέως Ἐθελβέρτου τοῦ β΄ (Æthelberht II), βασιλέως τῆς ἀνατολικῆς Ἀγγλίας. (†794)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὀσίου Γεράλδου (Gerald), ἐπισκόπου Μακόνου (Mâcon), τὸ πρῶτον καὶ ἐν τέλει ἐρημίτου ἐν Βροῦ (Brou, Eure-et-Loir) τῆς βορείου Γαλλίας. (†927)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὀσίου Οὐλρίχου (Ulric), ἀσκήσαντος ἐν τῇ βενεδικτινῇ μονῇ τῆς Θεοτόκου ἐν Ἀρχεγόνῳ (Einsiedeln) τῆς Ἑλβετίας. (†978)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν δικαίων Ἰωάννου καὶ Μαρίας, τῶν ἐν Οὐστιουγκ τοῦ Βολογκτᾶ ἐν Ῥωσία. (13' αἰ.)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὀσίας Ὑπομονῆς, τὸ πρῶτον Ἑλένης Αὐγούστης, τῆς Παλαιολογίνης. (†1450)

Στίχ. Στέμμα καταθέσσα ἀνάκτων κάτω,
Στέμμα εἴληφας, Ὑπομονή, ἐν πόλῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ μάρτυρος Κωνσταντίνου ἰα΄ Παλαιολόγου, τελευταίου αὐτοκράτορος, ἀναιρεθέντος ὑπὸ τῶν

Ἰθωμανῶν. (†1453)

Στίχ. Χεῖρ βαρβάρου τέμνει σε ἢ μισαιφόνος,
Χεῖρ Κυρίου νέμει σοι ἀξίως στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν τε τῇ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας σεπτῇ καθέδρᾳ τῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳς ἐν τῇ φοικτῇ τῆς θείας μυσταγωγίας ὥρᾳ, τῇ τοῦ Ῥωμανοῦ πύλῃ καὶ ἔνδον τῶν τειχῶν χώρα τῆς Βασιλευούσης τῶν πόλεων Κωνσταντίνου πόλεως, ἀναιρεθέντων ἀνωνύμων μαρτύρων ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλλων τε καὶ ἀλλοθρήσκων, ἐν τῇ καταθλίπτῳ καὶ σκιερᾷ ἡμέρᾳ τῆς ἀλώσεως αὐτῆς. (†1453)

Στίχ. Κτείνουσιν ἄπιστοι πληθὺν Μαρτύρων,
πρέσβεις ἀπαύστους δωρούμενοι τῇ Πόλει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ Ἀργέντη, τοῦ ἐκ Χίου καὶ ἐν Κωνταντινουπόλει μαρτυρήσαντος. (†1465)

Στίχ. Τῶν συκοφαντῶν θῦμα ὦν ὁ Ἀνδρέας,
Ἀνδρικῶς ἐκήρυξε Χριστοῦ τὴν πίστιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ, ἐν Οὐστιουγκ τοῦ Βολογκτᾶ ἐν Ῥωσίᾳ. (†1494)

Στίχ. Γνοὺς τὸ ἡδύ, Ἰωάννη, Κυρίου,
Πᾶσαν πικρίαν ἐγλύκανας μωρίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Θεοδώρου, ἐπισκόπου Βρχάτς τῆς Σερβίας, ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀναιρεθέντος. (†1549)

Στίχ. Ἐχυσας αἷμα, Θεόδωρε τρισμάκαρ,
Ἵπὲρ τοῦ Χριστοῦ, Ὅν ἔθυσας πολλάκις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Νάννου, ἥτοι Ἰωάννου, τοῦ Θεσσαλονικέως, ἐν Σμύρνῃ μαρτυρήσαντος, καὶ ξίφει τελειωθέντος. (†1802)

Στίχ. Καὶ Νάννος ὦφθη χαριτωμένος νέος,
Μάρτυς Κυρίου· ὦ ἄκρας εὐδοξίας!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Εὐθυμίου ἐπισκόπου Ζήλων, ἐκ Λέσβου ὀρωμένου καὶ ἐν Ἀμασειᾷ τοῦ Πόντου ἐν βαρυτάτῃ εἰρκτῇ μαρτυρικῶς τελειωθέντος. (†1921)

Στίχ. Ὁ Εὐθύμιος ἐν εἰρκτῇ μαρτυρήσας,
Προσετέθη χορεία Μαρτύρων.

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ ἕκτῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὸ εἰς τὸν ἐκ γενετῆς Τυφλὸν ἐορτάζομεν, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ, θαῦμα.

Στίχ. Φωτὸς χορηγός, ἐκ φάους πλέον φάος,
Τὸν ἐκ γενετῆς ὀμματοῖς Τυφλόν, Λόγε.

Τῷ ἀπείρω ἐλέει σου, φωτοδότα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Ἀναλήψεως

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ
μέχρι τῆς μετ' αὐτὴν Τρίτης.

ΑΡΓΑΙ

Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

ὠδὴ α'

Τ^{Κε} ω Σω τη ρι Θε ε ω ω τω ε ε εν θα
 λα ασ ση η λα α α ον πο σιν α βρο ο χοις
 ο δη γη η σα αν τι και Φα ρα ω πανςρα
 τι α α α κα τα πον τι ι σα α αν τι
 αυ τω μο ο νω ω ω α σω ω μεν ο ο ο ο τι
 δε δο ο ο ξα α σται αι αι

ὠδὴ γ'

Δ^Μ υ να μει τσ Στα αυ ρσ σσ ς Χρι ι στε ε
 στε ρε ω σο ον μσ την δι α α νοι οι οι αν
 εις το υ μνειν και δο ο ο ξα ζειειν σσ την σω τη
 ρι ι ον α να α α λη η ψι ι ιν

ὠδὴ δ'

Ε^{Κε} ι σα κη κο α α την α κο ο η ην της
 δυ να στει ει ας τσ Σταυ ρσ ς ς ς σσ ως

πα ρα δει σο ο ος η νοι γη δι ι α α αυ
τς και ε ε ε βο η η σα δο ξα τη δυ να α α
μει ει σθ Κυ υ υ ρι ι ε ε ε

ὠδὴ ε΄

Ο ρ θρι ζον τες βο ω μεν σοι Κυ ρι ι ε σω
ω σον η η μας συ υ υ γαρ ει Θε ο
ος η η η μων εκ τος σθ α α αλ λο ον σκ
οι οι οι δα α με ε εν

ὠδὴ ς΄

Ε κυ κλω σε με α α βυ υσ σος τα φη μοι
το κη η τος ε γε ε νε ε ε το ε γω ω
ω δε ε βο η σα προς σε ε τον φι λα
αν θρω ω ω πον και ε ε σω ω σε ε ε με
ε η δε ξι α σου Κυ υ υ ρι ι ι ε ε

ε

ὠδὴ ζ΄

Ο εν κα μι νω πυ υ ρο ος τς υ υ υ

μνο ο λο ο ο γς σω σας παι αι αι δας ευ λο
γη τος ο Θε ος ο ο των πα τε ε ε ρων η

μω ων
ὠδὴ ἡ'

A ι νθ μεν ευ λο γθ μεν προσκυ νθ θ μεν τον
Κυ υ ρι ι ι ον

T ον εκ Πα τρος προ ο αι αι ω ω νων γεν νη
θεν τα α Υι ο ο ον και αι Θε ε ε ον και

ε πε σχα τω ων τω ων χρο ο νων σαρκω θεν τα ε ε
εκ Παρ θε ε ε ε νθ θ μη η η τρος ι

ε ρεις υ υ μνει ει ει τε λα ος υ πε ε ρυ υ
ψθ θ τε εις παν τα ας τς αι ω ω ω να α α

ας

Τῆς Ἀναλήψεως
Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ
μέχρι τῆς μετ' αὐτὴν Τρίτης.

ΣΥΝΤΟΜΑΙ

Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

ὠδὴ α'

Τ^{Πα} ω σω τη η ρι Θε ω τω εν θα λασ ση λα
ον πο σιν α βρο χοις ο δη γη σα ντι και Φα
ρα ω παν στρα τι α κα τα πο ντι σα ντι αυ
τω μο νω α σω μεν ο ο τι δε δο ο ξα α
σται

ὠδὴ γ'

Δ^{Πα} υ να μει ει τσ σταυ ρσ σσ Χρι στε στε ρε ω
σον μσ την δι α νοι αν εις το υμ νειν και δο
ξα ζεινσσ την σω τη ρι ον α να α λη η ψιν

ὠδὴ δ'

Ε^{Κε ρ} ι σα κη κο α την α κο ην της δυ να στει ας
τσ σταυ ρσ σσ ως πα ρα δει σος η νοι γη δι αυ
τω και ε βο η σα δο ξα τη δυ να α μει σσ

Κε
Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ ε'

Ο ρ θρι ζο ντες βο ω μεν σοι Κυ ρι ε σω σον
η μας συ γαρ ει Θε ος ημων εκ τος σθ α αλλον
ουκ οι οι δα α μεν

ὠδὴ ς'

Ε κυκ λω σε με α βυσ σος τα φη μοι το
κη η η τος ε γε νε το ε γω ω δε Ε βο
η σα προς σε ε τον φι λαν θρω πον και ε σω
σε ε με η δε ξι α σθ Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ ζ'

Ο εν κα μι νω πυ ρος τς υμ νο λο γς σω
σας παιδας ευ λο γη τος ο Θε ος ο των πα τε ρων
η μων

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τ ον εκ Πα τρος προ αι ω νων γε ννη θεν τα Υι

ο ον και Θε ον και επ ε σχα των των χρο νων σα
 ρκω θεν τα εκ Πα ρθε ε ν8 μη τρος ι ε ρεις υ
 μνει ει τε λα ος υ πε ρυ ψ8 τε εις παν τας τ8ς
 αι ω ω ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα ἢ θ' ᾠδῆ.

Ἦχος Πα ρ

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου τον ε θε λου
 σι ι ως πα θον τα και τα φεν τα και ε ξα
 να σταντα τρι η μερον εκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
 σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
 πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
 Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
 εν τη ε γε ρ σει του το ο κου ου σου

Μ ε γ α λ υ ν ο ν ψ υ χ η η μ ο υ ο υ τ ο ν ε ξ α
να στα αν τα τρι η με ρ ο ν εκ τα φ ο υ Χ ρ ι σ τ ο ν
τον ζ ω ο δο την

Φ ω τ ι ζ ο υ φ ω τ ι ι ζ ο υ η ν ε α Ι ε ρ ο υ
σα λ η μ η γ α ρ δο ξ α Κυ ρ ι ι ο υ ο υ ο υ ε
πι σε α νε τει λε χο ρ ε υ ε ν υ ν και α γ α α λ λ ο υ
Σι ω ν συ υ δε α γ ν η τε ρ που Θε ο το ο κε
εν τη ε γε ρ σ ει του το ο κ ο υ ο υ σου

Χ ρ ι σ τ ο ς τ ο και ν ο ν Πα α σχ α τ ο ζ ω ο θ υ τ ο ν
θ υ υ μα α μ ο ς Θε ο υ ο αι ρ ω ν την α μα ρ
τι αν κο σ μ ο υ

Ω θ ει α ς ω φ ι λ η ς ω γ λ υ κ υ τ α τ η ς σου
φ ω ν η ς με θ η μ ω ν α ψ ε υ δ ω ω ς γ α α α ρ ε
πη γ γ ει λ ω ε σε σ θ αι με χ ρ ι τε ρ μα τ ω ν αι ω ω ν ο ς

Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυραν ελ πι ι
δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Σ με ρον πα σα κτι ι σις α γαλ λεται και
χαι αι ρει ο τι Χρι στος α νε στη και Α δης
ε σκυ λευ θη

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τατον
Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του
Θε ου και δυ να μις δι δου η μιν εκτυ πω τε
ρον σου ου με τα σχει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω
η με ρατης βα σι λει ει α ασ σου

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Χ Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου της τρι
συ πο στα α του και α δι αι ρε του Θε ο τη

τοςτο κρᾶτος

Σ υμ φωνως Παρ θε ε νε Σε μα κα ρι ζομεν

πι στοι χαι ρε πυ λη Κυ ρι ι ου ου ου χαι

ρε πο λισ εμ ψυ χε χαι ρε δι Ης η μιν ε λαμ

ψε ση η μερον φω ω ως του εκ σου τε χθε εν τος

της εκ νε κρων α να στα α σε ε ως

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω ναςτων

αι ω νω α μην

Χ αι ρε Παρ θε νε χαι αι ρε χαι ρε ευ λο γη

με ε νη χαι ρε δε δο ξα σμε ε νη σος γαρ

Υι ος α νε στη τρι η μερος εκ τα φου

Ε υ φραινου α γα αλ λου η θει α πυ λη τσφω

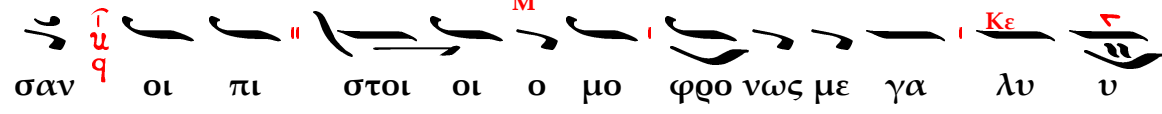

τος ο γαρ δυ νας εν τα α φω ω ω Ι η

σος α νε τει λε λαμψαση λι ουφαι δρο τε ρον και

 τῆς πι στῆ ὀ ὀς παν τας κα ταυ γα α σας θε ο χα

 ρι τω τε Δε εσποιοι να

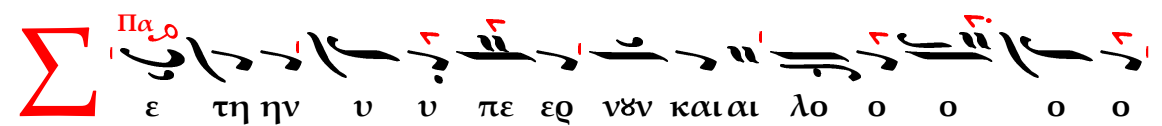
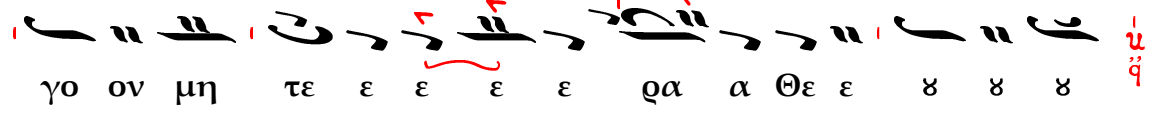
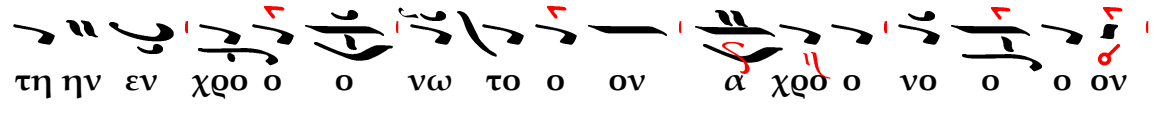

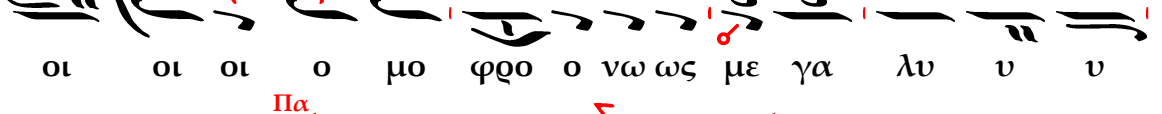
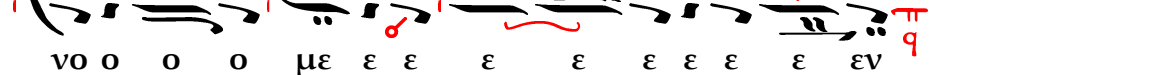
Ἡ καταβασία

Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

 Σ ^{Κε} ε την υ περ νην και λο γον μη τε ρα Θε ου

 την εν χρο νω τον α χρο νον α φρα α στως κυ η σα

 σαν ^Μ οι πι στοι οι ο μο φρο νως με γα λυ υ

 νο ο με ε ε εν

και ἀργῶς

Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

 Σ ^{Πα} ε την ην υ υ πε ερ νην και αι λο ο ο ο ο

 γο ον μη τε ε ε ε ε ρα α Θε ε ὀ ὀ ὀ

 την εν χρο ο ο νω το ο ον α χρο ο νο ο ο ον

 α φρα ζῶως κυ η η η σα σαν ^{Κε} οι πι στοι οι

 οι οι οι ο μο φρο ο νως με γα λυ υ υ

 νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

Α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Δι-θ

Σ αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα

σι λε ευ ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα

νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκφθο

ρας και κα ταρ γη η σας θα α να τον Πα

σχα της α φθαρ σι ας του κο σμου σω τη η ρι ον

Τοῦ Τυφλοῦ. Ὅμοιον.

Ἦχος Δι-Θ

Τ ὄσ νο ε ρος μσ ο ο φθαλ μος πε πη
ρω ω με ε νος Κυ υ ρι ε εκ ζο φε ρας α
α μαρ τι ι ι ας συ φω τα α γω ω γη σο ον
εν θεις οι κτιρμον τη ην τα πει ει νω σιν και
τοις της με τα νοι ας κα θα ρα ας με δα α κρου σιν

Ἔτερον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Θ

Π α ρα γων ο ο Σω τη ηρ η μων ευ ρε Τυ
φλο ον α ο ομ μα τον πτυ σας χα μαι και αι ποι η
η η σας πη λον ε πε χρι ι σε τσ ς τον
προς Σι λω αμ α πε ε στει λε τσ α πελ
θει ει ν και νι ι ψασθαι ο δε νι ψα με ε νος η
η ηλ θε βλε πων το φως σσ ς Χρι στε ε μου

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα ρ

Π α α α α α σα α πνο ο η αι νε ε σα

α τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι

νει τε το ον Κυ ρι ι ι ον εκ τω ω ων ου

ου ρα α ανων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι

οις υ ψι ι ι ι στοις σοι προπει υ υ μνος τω ω Θε ε

ω

A ι νει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν τε ες

οι Α α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει

ει ει τε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει

εις α α αυ του σοι προπει υ υ μνος τω ω Θε ε

ω

Στίχ. α'. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αινείτε

αὐτὸν κα τα το πλη θος της με γα λω συ υ

νης α αυ τσ

K υ ρι ι ε ε σφρα γι σμε νου του τα φου υ πο των

πα ρα α νο ο ο μων προ η ηλ θες ε εκ του ου μνη

η η η μα α α α τος κα θως ε τε χθης εκ

της Θεοοτοοκου ουκ εγνωσαν πως ε
σαρκωωωθης οιασωωματαοι σουου Α
ααααγγεεεελοι ουκ ησθοντο ποτε α
νεστης οι φυλασσοντες σε στρατιωωωται
αμφοτερα γαρ εσφραγισται τοις εεερεν
νωωωωσι πεφανερωται δε τα θανατα
τοις προσκυνουσιν ενπιιστει το ομυυστηηη
ριιιιον οα νυμουσιν αποδος ημιν αγ
αλλιαασιν και το μεεγαεεελεος

Στίχ. β'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν

ψαλτηριω και αικιθααααρα
Κυριε τους μοχλους τους αιω νιιους συν
τριιιψας και δεσμα διαρηξας του μνηματος
ανεεστης καταλιπων σου τα αεντα
ααααφιιιια εις μαρτυριιον
τηης ααληηθους τριιηημεεεερουου

τα φη η η ης σου και προ η γες εν τη Γα α λι ι
 λαι αι αι α ο εν σπη λαι αι ω ω τη ρου ου ου
 ου με ε ε ε νος με γα σου το ε λε ος α κα
 τα λη πτε Σωτηρ ε λε η η σον η η μας

Στίχ. γ'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν χορ δαι αι αι αις και αι ορ γα α α α νω

Κυ ρι ι ε αι γυ ναι κες ε δρα μον ε πι ι

το ο μνη η η μα του ι δειν σε τον Χρι στον τον δι

η μα α ας πα θο ο ο ον τα και προ σελ θου σαι

ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι ιθ ον κα α θη η η

με ε ε ε νον τω ω ω φο ο βω κυ υ υ λι

σθε ε εν τα και προς αυ τας ε βο η η σε ε λε

ε ε γων α α νε στη ο Κυ υ υ υ ρι ι ι

ι ος ει πα τε τοις Μα θη ταις ο τι α νε στη εκ νε

κρων ο σω ω ζων τα ας ψυ χα α ας η η μων

Στίχ. δ'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ ^Δ πα σα πνο ^Χ η αι νε σα α α

τω τον Κυ ρι ι ι ον ^Π

^{Πα}Κυ ρι ι ε ωσπερ ε ξηλ θες ε σφρα γι σμε ε νου

του ου τα α α α α φου ου τως ει σηλ θες και των

θυ ρων κεκλεισμε νων προ ος τους Μα α α θη τα α α

ας σου δει κνυ ων αυ τοις τα του σω ω μα το ος πα α α

θη α περ κα τε δε ξω σω τη ηρ μα κρο ο ο θυ

μη η η η σας ως εκ σπερ μα τος Δα βιδ μω λω πας υ

πη νε εγ κας ως υι ος δε ε του ου Θε ε ου ου κο

σμον η η λευ θε ε ε ε ρω ω ω ω σας με γα

σου το ε λε ος α κα τα λη πτε σω τηρ ε λε η σον

η η μας ^Δ

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος ^Π Κε ρ

^Χ Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη

τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α

πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Π α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να

δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα

μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι

στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα

με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν

του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παν τας α

γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη

κε ται κη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος

Δ ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στρι αι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρη

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως

Χρι στου τε ρ που χο ρευ ε και α γα αλ λου

Ι ι ε ρου σα λη μ τον Βα σι λε α Χρι στον θε

α σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ονπρο

ερ χο ο με νον

Χ Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη

τωσαν

Κε Α ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες ορ θρουβα θε ε

ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο

δο ο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα

θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις

ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με

τα των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον

ως εν φθο ρα α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε τοις αυ

του ου Μαθη ταις

Χ Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ

ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευ φραν θω μεν

εν αυ τη ^υ₉

Π^{Κε} α σχα το τερ πνον ^υ₉ Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα ^υ₉
Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε ^υ₉ Πα
σχα εν χα ρα αλ ληλουςπε ρι πτυ ξω με θα ^υ₂₂ ω
ω ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης ^υ₉ και γαρ εκ τα
φου ση με ρον ^υ₉ ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
στος ^υ₂₂ τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε ε γων ^υ₉ κη ρου υ
ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις ^υ₉

Ἦχος πλ. Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^υ₂₂
Τ^{Δι} ις λα α λη η η σει ει τας δυ να στει ει ^υ₂₂ ας
σου Χρι ι στε ^{Δι}₂₂ η τις ε ξα ρι ιθ μη η σει ^υ₂₂ των
θα αυ μα α των σου τα α α πλη η η η θη ^υ₂₂ δι
πλουςγα ρως ω ρα α θης ε πι ι γης ^{Δι}₂₂ δι ι α α
γα θο ο ο τη η η η τα ^{Δι}₂₂ δι πλασ και τας ι ι

α α α σεις τοις νο ο σου ου σιν ε χο ο ο
 ρη η η η γεις ου μον γαρ του ου σω μα α τος
 ο φθαλ μου ους δι η η η νοιοι οι οι ξας του
 α πο μητρασπη ρω ω θε ε εν το ος αλ λα και
 τους τη η η ης ψυ υ υ υ χης ο ο θεν θε ε ο ον
 σε ω μο λο ο γει τον κρυ υ πτο με ε νον και
 πα α α σι πα ρε ε ε ε χο ο ο ον τα α το με
 γα ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Ἦχος Πά Πα ρ

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τς
 αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Ἦχος Πά Πα ρ

Α να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα και
 λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ
 υ ρει και α λλη λθ ς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω
 με ε ε ε θα ει πω με ε εν α δε ελ φοι και

τοις μι σθ ς ς σι ιν η η η μας συγ χω ρη
 σω ω μεν πα α αν τα α τη Α να α α στα α α
 α σει και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω
 μεν Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων θα να
 τω θα α να τον πα τη η η η σας και τοις
 εν τοις μνη η η η μα α α α σι ζω ην
 χα α ρι σα α με νο ο ο ος

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πά Πα ρ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι
 ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν
 θρω ποις ευ δο κι ι α
 μνου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου μεν
 Σε δο ξο λο γου μεν Σε ευ χα ρι στου μεν Σοι δι
 α την με γα α λην Σου δο ο αν

Κυριε Βασιλευ επουρα νιε Θεε Πα
τερπαντο κραατορ Κυριε Υιε μονογε νες Ι
η σου Χριστε και Αγιον Πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υι
ος του Πατρος ο αιαιρων την αμαρτιαν του
κοσμου ελεησον ημας ο αιαιωντας αμαρτι
ας του κοσμου

Προδεξαι την δεησιν ημων ο καθημε
νος εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον η
μας

Οτι συ ει μονος Αγιος Συ ει ει μονος
Κυριος Ιησους Χριστος εις δοξαν Θεου Πατρος α
μην

Καθεκαστην ημεραν ευλογησω Σε και
αινεσω το ονομα α σου εις τον αιωνα
και εις τον αιωνα του αιωνος

Κ α τ α ξ ι ι ω σ ο ν Κυ ρ ι ε εν τη η με ρ α
τα αυ τη α να μα ρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρ ι ε ο Θε ος των πα τε
ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α Σου εις τας αι ω νας α μη ν

Γ ε νοι το Κυ ρ ι ε το ε λε ος Σου εφ η μας
θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρ ι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα Σ (τρεις)

Κ υ ρ ι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρ ι ε ε λε
η σο ον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ
τον Σοι

Κ υ ρ ι ε προς Σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με
του ποι ει ν το θε λη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο ος
μου

Ο τι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου

ο ψο με θα φως ^{u q}

Π α ρα τει νον το ε λε ος Σου ου τοις γι νω σκου

σι Σε ^{u q}

Α γι ος ο Θε ος ^{v' 22} Α γι ος Ι σχυ ρος ^{v' 22} Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{u q} (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει ^{v' 22} και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην ^{u q}

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{u q}

Ἀσματικόν. ⁷χ

Α γι ι ι ος ο Θε ε ο ος ^{v' 22} Α α α α

γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος ^{u q} Α γι ος Α α α

θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα

α α ας ^{u q}

A να στα ας εκ τῶ μνη μα τος και τα δε
 σμα δι αρ ρη η ξας τῶ α α δου ²² ε λυ σασ το κα τα
 κρι μα τῶ θα να τῶ Κυ ρι ε ^{u q} πα αν τας εκ των πα
 γι ι δων τῶ εχ θρῶ ρυ σα μενος ^{u q} εμ φα νι σας σε
 αυ τον τοις A πο στο λοις σου ²² ε ξα πε στει λας αυ τῶς
 ε πι το κη ρυ γ μα' ^{u q} και δι αυ των την ει ρη νην πα
 ρε σ χε σ τη οι κου με ε νη μο ο νε ε πο λυ ε λε
 ε ε ε ε ε ^{u q}

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος π̄ α Πα φ

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρω ν ^{u q} θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οις ε εν τοις μνη μα σι ²² ζω ην χα ρι σα α με νος ^Δ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
 Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος π̄ β Νη ρ

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον ^{v ρ}
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^{β γ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ε

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ν

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ε

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον Πα

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον Νη ρ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ν

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ε

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Ταισ πρεσβειαισ της Θεο τοκου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε' 2)

Ταισ πρεσβειαισ της Θεο τοκου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Ταισ πρεσβειαισ της Θεο τοκου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ φαλάτωσάν σοι, φαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Ταισ πρεσβειαισ της Θεο τοκου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰστης Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς. (ξστ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λϑ ρ ι
α

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξστ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λϑ ρ ι
α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξστ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λϑ ρ ι
α

Στίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξστ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λθ υ ι
α

Δόξα Πατρι και Υιῶ και Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α
θα νατος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πά Πα ρ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. u q

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ προσώπου πυρός. u q

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. u q

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. u q

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνημασι ζω ην χαρι σα αμε νο
ο ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

ᾠχος Δι-θ

Εν Εκκλησιαις ευλογειτε τον Θεον
Κυριον εκπηγων Ισραηλ σωσον ημα
ας Υιε Θεου ο αναστασας εκ νεκρω
ων ω ω ω ν

ὁ β' χορός:

Ψαλλοντας σοι αλληληληθια

Οὐ φάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη»
ἀλλ' εὐθὺς τὰ Ἀπολυτίκια.

ᾠχος π' ᾠ Κε δ

Τ^{Κε}ον συναρχον λογον Πατρι και Πνευματι τον
εκ Παρθενου τεχθεντα εις σωτηριαν ημων
α νυ μνησωμεν πιστοι και προσκυνησωμεν οτι
ην δοκησε σαρκι ανελθειν εν τω σταυρω και θα
νατον υπομειναι και εγειραι τους τεθνε

ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-Θ

Μνη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τς Κυ ρι ς
Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θηστον κη ρυτ το μενον
ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι
ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
ρω θεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τς κο ο ο σμϷ και πα ρε χοντα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-Θ

Απο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη

με ε ε νε ε πι τα χυνον ρυ σαι λα ον α να
 πο λο ο γη τον δε χε ται σε προσπι ι πτον τα ο
 ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
 ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
 θων δι α σκε δα α α σαι αι τσ με νος η
 μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ♯ Πα ρ

Μυ ρο βλυτην τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
 θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μσ
 τον προ εδρον τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι ως
 τα χι στον και με γαν ι α τρον της δει νης ο
 δο ντων νο ο σσ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
 σω μεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω δο ο
 ξα τω σε ε στε φα νω σαντι δο ο ξα τω ε νε ρ γσ
 ντι δι α σσ πα σιν ι α α μα α τα

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

(Ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα πλὴν τῶν μεθεόρων τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς).

Ἦχος π̣δ̣ Γα ρ

Ε ι και εν τα φω κα τηλθες α α θα να α τε
α λλα του Α δα κα θει λες τη ην δυ να α μιν και
α νε στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ
ναι ξι Μυρο φο ροις φθε γξα με νο ος χαι ρε ε τε
και τοις σοις Α πο στο ο λοις ει ρη νην δω ρου με
νος ο τοις πε σου σι πα ρε χων α α να στα α
σι ι ι ι ν

Τρισάγιον Κυριακου Ἰωαννίδου τοῦ "Καλογήρου".

Ἦχος π̣δ̣ Πα φ

Α μη η η ην Α γι ος ο Θε ε ε ος Α α
γι ος Ι σχυ υ υ ρος Α γι ι ο ος α α θα
α να α το ο ος Ε λε ε ε η η η σον η η
η μας

Τὸ τρίτον.

Α α γι ος ο ο Θε ε ε ος

Α α α γι ος Ι σχυ υ υ ρος Α γι ι ο
ος α α θα α να α το ο ος Ε λε ε ε η η η
σον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω και
Α γι ι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και αι α α α ει και ει εις
τς αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α
μην

Α γι ι ο ος α α θα α να α το ο ος ε
λε ε ε η η η σο ον η η η μας

Δύναμις.

Υε ε Δυ υ υ υ υ υ νά α α α μιν

Α α α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιε α α α

α α α α α α Α γι ο ο ο ο ος ο Θε

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Κράτημα

T ο ο ο το ο ο ο ο ο το ο ο ο ο ο ο ο
το ο ο το ο ι το ο ο τε ε ε ε
τε ε ε ε ρι ρε ε ε ρι ρι ρε ε ρε ε
εμ τε ε ε ε ρι ρε ε ρι ρε σου τε ε
ε το ο ο ο το ο ο ο το ο το ο
τε ε ε ε ρι ρε ε εμ τε ρι ρε ρι ρε
εμ

O ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ε χε ε ε ε
ε ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ος

A Πα α α α α α α α α γι Νη ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιε α α α
α α α α α α Α γι ο ο ο ο ος Ι σχυ
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

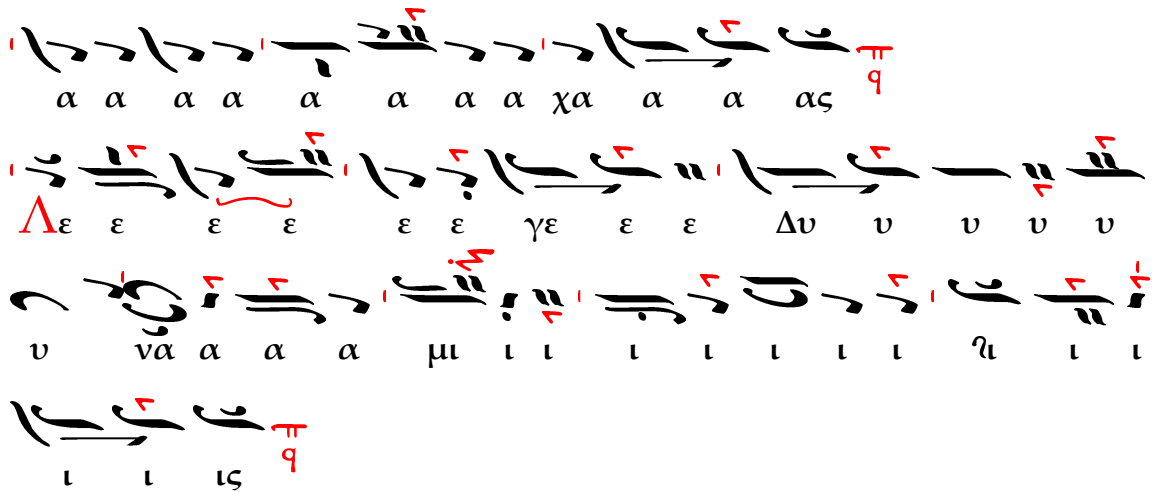
Κράτημα

A λε ε ε ε ρα α λε ε ρα α λε ε
 ρα α λε ε ε λε ρα α ε λε ρα α ρα α λε ε
 ε τε ρι ρε ε ρε ε ρε ε τε ε
 τε ε ε τε ρι ρε ε ρι ρι ρι ρε ρε
 ε ε ρι ρι ρι ρι ρε ρε ε ε ρε ρε ρε ε
 ε ε εμ τε ρε ε ρι ρε ε ρου ρε
 τε ρε ε ρι ρε ε ρου ου ου τε τε
 ρι ρε ρι ρε ε ρε ρε ε ε ρε ρε ε
 ε ε ρι ρι ρι ρε ε μ

Λε ε ε ε ε ε γε ε ε

A θα α α α α α α α α α α α χαα α
 α α α α α α α να το ο ο ο ος

E λε ε ε ε ρε ε ε ε ε ε ε ε
 η η η η η η η η η Ε λε ε ε η η
 σο ον η η μα α α α α α α α α

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ. α΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

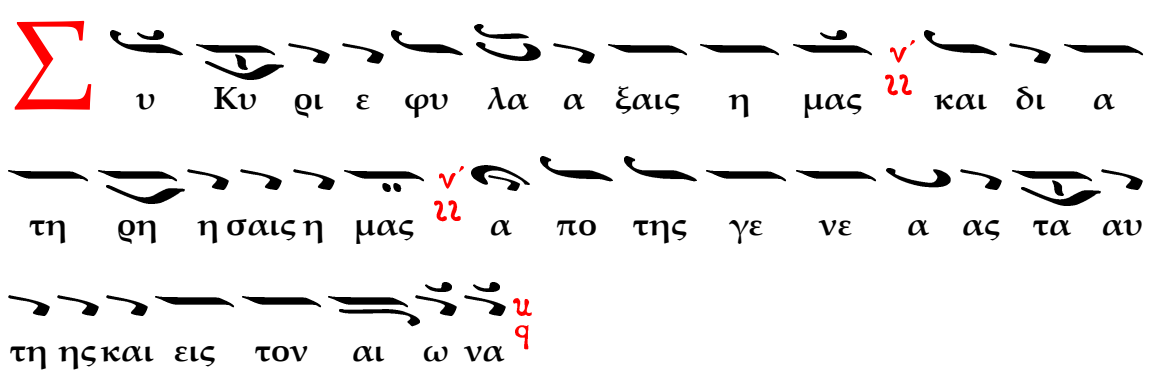
Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων.

Ἦ οὐ ψάλτης.

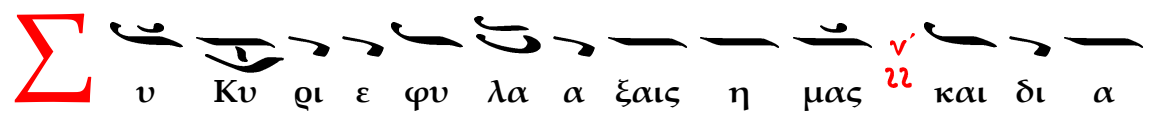
Ἦχος πλ. α΄ Κε ρ

Στίχ. Σῶσον με, Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος οτι ολι

γωθησαν αἱ ἀληθειαι ἀπο τῶν υἰῶν τῶν

ἀνθρώπων

τη ρη ησαις η μας ^{ν'}₂₂ α πο της γε νε α ας τα αυ
τη ης και εις τον αι ω να ^υ₉

Στίχ. Κύκλω οί άσεβείς περιπατοῦσι ^υ₉ κα τα το υ ψος σθ

ε πο λυ ω ρη σας ^{ν'}₂₂ τς υ ι 8 8ς των αν θρωπων ^υ₉

Σ υ Κυ ρι ε φυ λα α ξαις η μας ^{ν'}₂₂ και δι α

τη ρη ησαις η μας ^{ν'}₂₂ α πο της γε νε α ας τα αυ

τη ης και εις τον αι ω να α α α α ^υ₉

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Πρξ. ιστ' 16-34)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο πορευομένων ἡμῶν τῶν ἀποστόλων εἰς προσευχὴν παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα πύθωνος ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἥτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη. Αὕτη κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλῳ ἔκραζε λέγουσα· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας. Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι εἶπε· Παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἵλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς εἶπον· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες, καὶ καταγγέλλουσιν ἔθνη ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν Ῥωμαίοις οὖσι. Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν. Καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρρόξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ῥαβδίσειν, πολλὰς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς· ὃς παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφῶς

ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον. Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνον τὸν Θεόν· ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι. Ἄφνω δὲ σεισμός ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου, ἀνεώχθησάν τε παραχορῆμα αἱ θύραι πᾶσαι καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη. Ἐξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἰδὼν ἀνεωγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος μάχαιραν ἐμελλεν ἑαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους. Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλη ὁ Παῦλος λέγων· Μηδὲν πράξεις σεαυτῷ κακόν· ἅπαντες γὰρ ἐσμεν ἐνθάδε. Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, καὶ ἔντρομος γενόμενος προσέπεσε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ, καὶ προαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω ἔφη· Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ; Οἱ δὲ εἶπον· Πίστευσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχορῆμα, ἀναγαγὼν τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ παρέθηκε τράπεζαν, καὶ ἠγαλλιᾶτο πανοικί πεπιστευκῶς τῷ Θεῷ.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος πλ. α'. (Ψαλμὸς πη').

Ἦχος Πάφ

A λλη λϑ ἰ ἰ α $\frac{1}{9}$ A λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α $\frac{1}{9}$ A α α λλη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ α $\frac{1}{9}$
Χ T α ε λε η σϑ Κυ ρι ε εις τον αι ω να
 α σο μαι $\frac{\Delta}{\rho\lambda}$ εις γε νε αν και γε νε αν α πα
 γγε λω την α ληθει **Χ** α α αν σϑ $\frac{\Delta}{\rho\lambda}$ εν τω στο μα
 τι ι ι ι ι μϑ $\frac{1}{9}$

A λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ï ï ï ï α A α α λλη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α

Χ Ο τι ει πας εις τον αι ω να ε λε ος οι
 κο δο μη θη σε ται εν τοις ου ρα νοις ε τοιμα
 σθη σε ται η α λη θει α α α α σϑ

A λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ï ï ï ï α A α α α λλη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

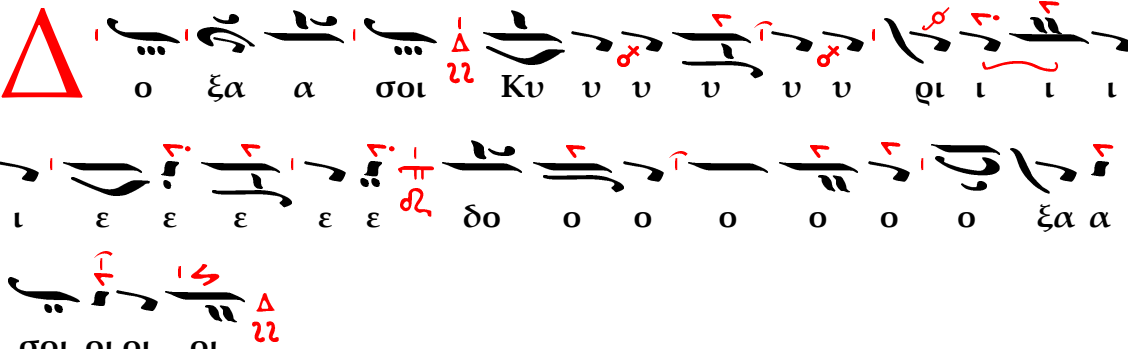
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (θ' 1-38).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς· καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Ραββί, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῆ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῆ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρας ἐστίν· ἔρχεται νῦν ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾧ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου. Ταῦτα εἰπὼν ἔπτυσεν χαμαὶ καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὑπαγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλῳάμ, ὃ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. Ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἤλθε βλέπων. Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν; Ἄλλοι ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν· ἄλλοι δὲ ὅτι ὁμοῖος αὐτῷ ἐστιν. Ἐκεῖνος ἔλεγεν ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Πῶς ἀνεώχθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ

εἶπεν· Ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησε καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ εἶπέ μοι· Ὑπάγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωὰμ καὶ νίψαι· ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψα. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Ποῦ ἐστὶν ἐκεῖνος; Λέγει· Οὐκ οἶδα. Ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τὸν ποτε τυφλόν. Ἦν δὲ σάββατον ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀνέωξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς. Πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πηλὸν ἐπέθηκέ μου ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω. Ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές· Οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. ἄλλοι ἔλεγον· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἠνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμοὺς; Ὁ δὲ εἶπεν ὅτι προφήτης ἐστίν. Οὐκ ἐπίστευον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος καὶ ἠρώτησαν αὐτοὺς λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; Πῶς οὖν ἄρτι βλέπει; Ἀπεκρίθησαν δὲ αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον· Οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη· πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἶδαμεν, ἢ τίς ἠνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε, αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει. Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· ἤδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα, ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται. Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε. Ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον ὃς ἦν τυφλός, καὶ εἶπον αὐτῷ· Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἁμαρτωλὸς ἐστίν. Ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· Εἰ ἁμαρτωλὸς ἐστίν οὐκ οἶδα· ἐν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὢν ἄρτι βλέπω. Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· Τί ἐποίησέ σοι; Πῶς ἠνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμοὺς; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Εἶπον ὑμῖν ἤδη, καὶ οὐκ ἠκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκούειν; Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι; Ἐλοιδόρησαν αὐτὸν καὶ εἶπον· Σὺ εἰ μαθητῆς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωϋσέως ἐσμὲν μαθηταί. Ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι Μωϋσεὶ λελάληκεν ὁ Θεός· τοῦτον δὲ οὐκ οἶδαμεν πόθεν ἐστίν. Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστίν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἶδατε πόθεν ἐστί, καὶ ἀνέωξέ μου τοὺς ὀφθαλμοὺς. Οἶδαμεν δὲ ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει, ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῆς ἦ καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τούτου ἀκούει. Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἠνοιξέ τις ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου· εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν

οὐδέν. Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἐν ἀμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὄλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω. Ἦκουσεν Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, καὶ εὐρών αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ· Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε· Καὶ τίς ἐστι, Κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Καὶ ἑώρακας αὐτὸν καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ ἐκεῖνός ἐστιν. Ὁ δὲ ἔφη· Πιστεύω, Κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

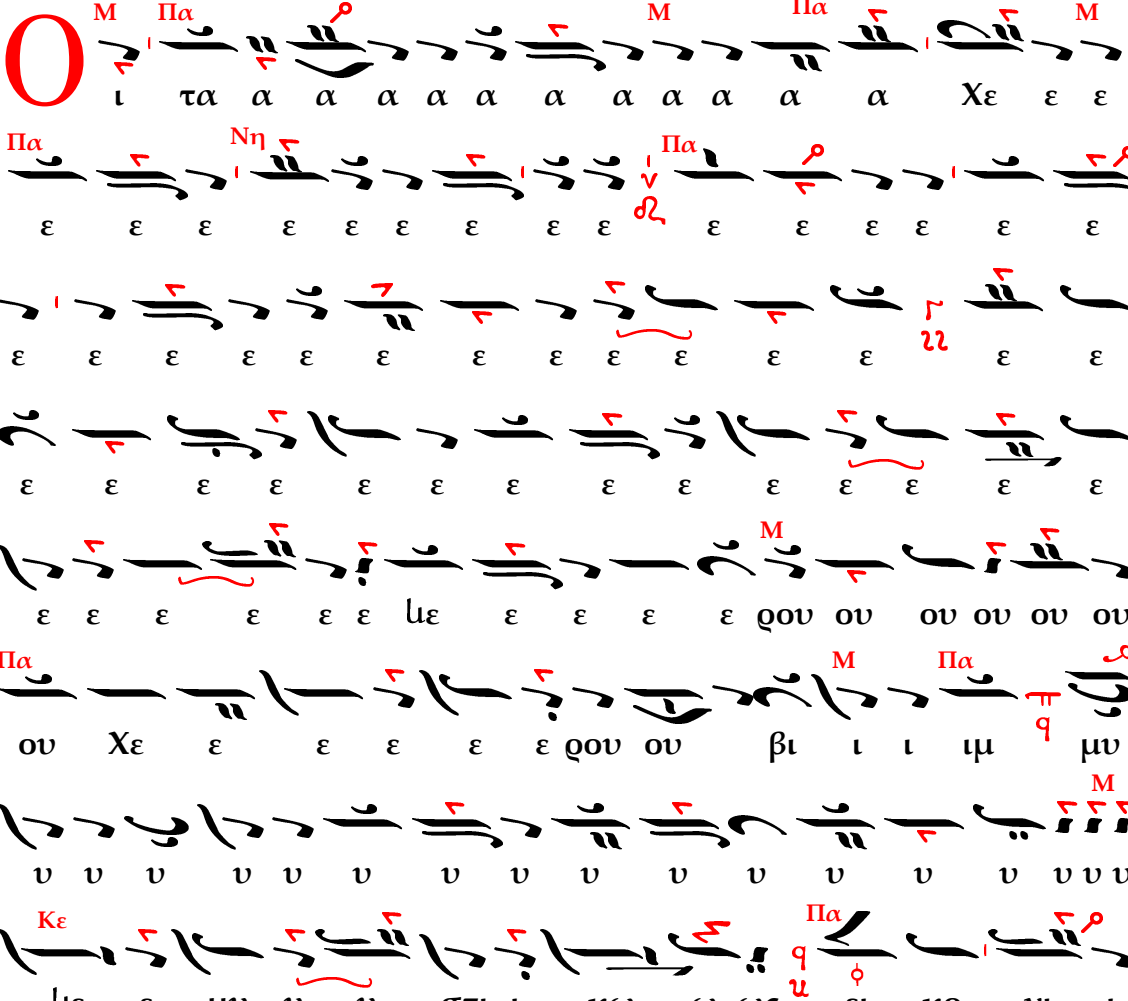
Ἦχος ἰϛ' Δι' ς

 ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος π' Πα

 Ο ι τα α α α α α α α α Χε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου
 ου Χε ε ε ε ε ε ρου ου βι ι ι ιμ μ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 λε ε μ υ υ στι ι κω ω ως ει κο νι ι

ει
 ΚΟ VI
 ζο ο ο ο ει ει ΚΟ VI
 ι ι ι ζο ον τε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι
 τη ζω ο ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω ω
 ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α χα α α α α τρι α α α α α α α
 α α δι ι ι ι ι ι ι ι τον τρι σα
 α γι ι ον υ υ υ υ υ υ υ μνο ο
 ο ο ον προ σα α α α δο ο ο ο ο ο ο
 υ μνον προ ο ο σα α α α δο ον τε ε ε ες
 πα σαντη ην βι ι ο τι κη η η η η η η η η
 η η ην απο ο θω ω ω ω ω ω ω ω
 με ε ε ε ε ε ε θα α α α α α α με ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α α α α α

α α α α αν

Ω ω ω ω ω ω ω ωστον Βα α α σι λε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε α α α

Τ ων ο ο ο ο ο λωων υ πο ο δε ε ξο

ο ο ο με ε ε νοι

Τ αις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α

τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με

ε νο ον τα α α α α ξε ε ε ε σιν Αλ λη

λου ου ου ου ι ι ι α α α α α α α

Λειτουργικά παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦ πικλήν Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα ρ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η σον
 Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σον
 Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σον

Π α ρ α α σχϑ Κυ υ υ υ ρ ι ι ε
 Π α ρ α σχϑ Κυ υ υ ρ ι ε
 Π α ρ α α σχϑ Κυ υ υ υ ρ ι ι ε
 Π α ρ α α α σχϑ Κυ ρ ι ε
 Π α ρ α σχϑ Κυ υ υ υ ρ ι ι ε
 Π α ρ α α α σχϑ Κυ υ υ ρ ι ι ε

Σ ο ι ο ι Κυ υ ρ ι ε ἦ
 Σ ο ι Κυ ρ ι ι ε

Κ αι τω Πνευ μα τι ι ι σϑ
 Α γα πη η σω σε Κυ υ υ ρ ι ε
 η η ι σχυς μϑ Κυ ρ ι ος στε ρε ω μα
 α α α α μϑ και κα τα φυ γη η μϑ και ρυ

υ υ υ υ υ στης μθ

Πα α τε ε ρα Υι ο ον και Α γι ον Πνευ
μα Κε Τρι α δα ο μο ς ς ς σι ι ον
Πα και α χω ω ω ω ω ω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι νε σε
ως

Κ^{Πα} αι με τα του Πνε ευ μα τος σθ^ο

Ε^{Κε} χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον^{Δι}

Α^{Πα} α ξι ον και δι ι ι ι ι ι ι

και ον^υ

Α^{Πα} γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ι ος

Σα βα ωθ^υ πλη ρης ο ου ρα α νος^{Δι} και η

γη της δο ξης σου^υ ω σαν να εν τοι οις υ ψι

ςοις^{Κε} ευ λο γη με νος ο εθ^{Δι} χο ο ο με ε

νος^{Πα} εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου^υ ω σαν

να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι ι

ι ι ςοις^υ

Α^{Πα} α α μην^υ

Α^{Πα} α α α μη ην^υ

Σ^{Πα} ε ε υ μνθ ς ς ς ς ς ς μεν^υ σε

Ευ λο γθ ς μεν^{Κε} σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ

υ υ ρι ι ε και δε ε ο ο ο με
 " Δι θα α α α σου Πα ο Θε ο ο ο ο ο
 ο ος η μων

(β' Νοεμβρίου , α 345' , I.A.)

Τῆ Κυριακῆ τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως, παρ' ἐμοῦ, Ἰωάννου.

Ἦχος Πά Πα ρ πεντάφωνος φθορικός

Ο αγγελος ε ε βο ο ο ο ο α
 τη η η κε ε χα ρι ι τω ω ω με ε ε ε ε
 νη α γνη η Παρ θε νε ε χαι αι αι αι ρε ε
 ε ε ε και πα α α α α α α α α α λιν
 ε ε ε ε ρω ω ω ω χαι αι αι αι ρε ο σος
 Υι ος α νε ε ε ε στη τρι η η η η με ε
 ε ρο ο ο ος ε εκ τα α α α α α φου

και ἄλλως

Ο α γγε λος ε ε βο ο ο ο α τη η η
 κε χα α ρι ι τω με ε ε ε ε ε ε νη
 α γνη Παρ θε νε ε χαι αι αι αι ρε και πα α

α α α α α λιν ε ρω ω ω ω και αι αι αι αι
αι αι αι ρε ο σο ος Γι υι ο ο ος α
νε ε ε στη τρι ι η η η με ε ε ε ρος ε εκ
τα α α α α α φου
Φ ω τι ι ι ι ζου φω ω τι ι ι ι ζου
η νε ε α α Ι ε ρα ς ς ς σα α α α
λη ημ η γα αρ δο ο ο ο ξα Κυ υ ρι ι
ι ι ου ε πι σε ε ε ε ε ε ε ε α
α α α νε ε ε ε τει ει ει ει λε χο ο ο ο
ρε ε ε ευ ε ε ε ε νυν και αι α γα α
α α λλ Σι ω ω ων συ υ υ δε ε συ δε
ε Α α α γνη η τε ε ε ε ε ε ρ π ς
ς ς Θε ο το ο ο ο κε ε εν τη ε γε ε
ε ε ε ε ε ρ σει ει ει ει ει ει τ ς ς το ο
ο ο κ ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

Ἐτονίσθη τῷ Πάσχα δ' Ἀπριλίου , βί', ἐξηγήθη κη' Μαΐου , βια' . I.A.

Τῆ Κυριακῇ τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως, παρ' ἐμοῦ, Ἰωάννου.

ᾠχος 4 Πα ρ

Ο Πα
α α α α α γγε λος ε ε βο ο ο α
τη η η Κε χα α ρι τω με ε ε ε νη Α
γνη η η η η Παρ θε νε ε χαι αι αι ρε

και αι αι πα λι ν ε ρω ω ἐτέρα θέσις:

και πα α α λι ν ε ε ρω ω ω

χαι αι αι αι ρε ο σο ος Υι υι ο ος α νε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε στη η η

Πα
τρι ι ι η με ε ρος εκ τα α α α φου

Φ Κε
ω τι ι ι ι ζ ς ς ς ς φω ω ω ω

Πα
τι ι ζ ς ς η νε ε α α Ι ι ι ι

ε ε ρ ς ς ς ς ς ς σα α α λημ η

γαρ δο ο ο ο ξα α α α Κυ υ υ υ ρι

Πα
ι ς ε πι σε ε ε ε α α νε ε

ε ε ε τειει ει ει λε χο ο ο ο ο ο ο
 ρε ε χο ο ο ρε ευ ε ε ε νυ υ υ υν
 και α α α γα α αλ λου ου Σι ι ω ω ων
 συ υ υ υ υ υ υ δε ε συ υ υ δε ε Α α
 α γνη η η η τερ πα θε ο ο το ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο κε ε ε εν τη η
 ε ε ε γε ε ε ερ σει ει ει ει ει τρ ρ
 το ο ο ο κρ ρ ρ ρ σρ ρ ρ

Ἐτονίσθη τῷ Πάσχα τοῦ βαΐ ἔτους. I.A.

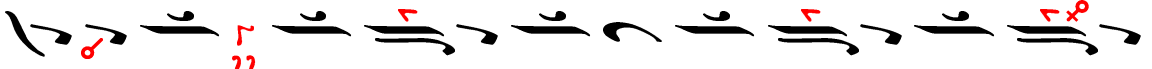
Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πα ρ

Σ ω ω ω ω μα α α α α α α
 Χρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 σω ω μα Χρι ι στα ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ

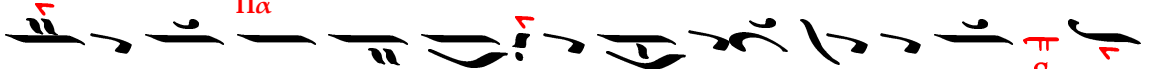

 8 με ε ε ε ε ε ε ε ε ε τα α λα α

Νη Πα

 α α α α α α με τα λα α α α ια α α

 α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α βε ε ε ε

Πα

 με ε τα λα α α α βε ε τε ε ε ε πη

 γη η η η η η η η η η η η η ης α

 α α α α α α α α α α α α α α α α

Κε

 α α α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α α α α

 α α α χα α θα α να α α α α α α α

 α α α α α α θα να α α α α α α τς 8

 8 8 γε ε ε ε ε ε ε υ σα α α γε ευ σα α α

 σθε

Πα

 Α λιε ε λιε λιε ια ια λιε ια λιε ε ε ε τα

 λιε ε λιε λιε ια ια λιε ια λιε λιε ια ια λιε ια

Ζω Πα
 λιε ρα λιε ρα τα λιε ε ε ρα λιε ρα λιε ε λιε ρα
 Νη Ζω Πα Νη
 ρα λιε ρα λιε τε λιε ρα ρα λιε ρα λιε λιε ρα ρα
 Πα
 λιε ε λιε ρα λιε ρα ρα λιε λιε ρα ρα λιε ε τε
 λιε ρα λιε λιε ρα ρα λιε λιε ρα λιε λιε ρα ρα λιε
 ρα α α λιε τε ε ε λιε ρα α α λιε ρα ρα λιε
 ρα α λιε τε ε λιε ρα λιε λιε ρα ρα λιε ρα λιε λιε
 Μ Πα
 ρα ρα λιε ρα λιε λιε λιε ρα ρα λιε ρα λιε ε λιε
 ρα α ρα α λιε ε ε ρι ρι ρεμ τε ρι ρι ρε ρε ρε
 Μ
 ε ρι ρε ε ρι ρε ρι ρι ρι ρι ρε ε ε ρι ρε ε
 Πα
 ε ρι ρεμ ε ρι ρε ρε ρεμ τε ρε ε ρε ρε
 ρε ρε τεμ ε ρε ρεμ τε ρι ρεμ τε ρι ρεμ
 τε ρε ρε ρι ρι ρε ε ε ρι ρε ε ε ρι ρε
 ε ε ρι ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε
 Νη
 ρεμ ε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε
 Πα
 τε ρι ρε ρεμ τε ρε ε ρι ρε ρι ρι ρε ρε ρε ρε ρε ρε
 Νη
 ρι ρε ρε ρε ρεμ ε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε ρε

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τν νυν και ε ως τ αι ω ω νος (δεις)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τν νυν και ε ως
 τ αι ω ω νο ο ος